

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Кюстендил, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Н.
Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Галина Г. Кирилова
в присъствието на прокурора В. Д. П.
като разгледа докладваното от Мирослав М. Н. Въззивно частно наказателно дело № 20231500600682 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XX□□НПК - “Производство пред въззивната инстанция за проверка на определенията и разпорежданията” във връзка с Глава XXI НПК „Въззивно производство”.

Адв. Г. У., защитник на обвиняемия Д. Й. Й. обжалва с въззивна частна жалба определение на РС Дупница от 28.11.2023г., постановено по похд 1214/2023г. и с което по реда на чл.306 ал.1 т.1 НПК вр. чл.53 ал.1 б.а НК е отнет в полза на държавата товарен автомобил марка и модел „Фиат Дукато“ с рег. № *** собственост на Й.. Наведени са доводи за неправилност на атакуваното определение, като се иска неговата отмяна.

Адв.У. поддържа подадената жалба. Обвиняемият Д. Й. настоява жалбата да бъде уважена.

Обвиняемият М. В. не се явява и не изразява становище по подадената жалба. Неговият защитник адв.Г. предоставя на съда досежно постъпилата жалба.

Идентично е процесуалното поведение на адв.Ч., служебен защитник на обвиняемия С. Г..

Обвиняемите Д. Н. и С. Г. се явяват лично и не изразяват становище.

Представителят на Окръжна прокуратура Кюстендил изразява становище, че жалбата следва да бъде оставена без уважение, като се потвърди първоинстанционния акт.

Окръжният съд намира подадената частна жалба за допустима и разгледана по същество, за неоснователна, по следните съображения:

Нохд 1214/2023г. по описа на РС Дупница е образувано въз основа на внесено споразумение, сключено между прокурор от РП Кюстендил и защитниците на четиримата обвиняеми.

С определение на съда от 28.11.2023г. споразумението е одобрено и според една от клаузите му обвиняемият Д. Й. е признат за виновен в това, че на 26.02.2023г. в с.Самораново е извършил престъпление по чл.197 т.3 вр.чл.195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр.чл. 194 ал. 1 вр.чл. 20 ал. 2 от НК – в съучастие като съизвършител с останалите обвиняеми : Д. Н., С. Г. и М. В., както и чрез използване на МПС – товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег.№ ВР ***, негова собственост, както и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца с отлагане на изтърпяването за срок от 3 години.

След одобряване на споразумението, съдът се е произнесъл и по направено от прокурора искане за приложение разпоредбата на чл.383 ал.2 НПК досежно приложението на чл.53 НК, като е постановил обжалваното определение. С него товарният автомобил, собственост на жалбоподателя Д. Й. Й. / Справка КАТ – л.70 от ДП/, е отнет в полза на държавата на основание чл.53 ал.1 б.а НК, доколкото е послужил за извършване на престъплението.

Предвид изложеното, Окръжният съд намира атакуваното определение за правилно и обосновано. Отнемането по реда на чл.53 НК е своеобразна санкция и не представлява наказание по смисъла на чл.37 НК, макар да е свързано с наказателната отговорност на подсъдимия / в конкретния случай обвиняемия/ и да се постановява със съдебния акт по същество. Чрез него се възпрепятства достъпа на виновния до вещи, послужили за извършване на престъпление и се ограничава възможността му да се ползва от тях.

За да е приложима разпоредбата на чл.53 ал.1 б.а НК е

необход. движимата вещ да е предназначена или да е послужила за осъществяване на умишлено престъпление, което обстоятелство в конкретния случай безспорно е налице. Товарният автомобил е собственост на един от обвиняемите и реално е послужил за извършване на престъплението, доколкото металните релси, предмет на кражбата, са натоварени от четиримата в превозното средство с цел предаването им в пункт за вторични суровини. И още повече, без използване на това МПС на практика не би било възможно отнемането на релсите, доколкото общото им тегло възлиза на 200кг.

Изложените в жалбата доводи не могат да бъдат споделени. Действително, стойността на металните релси възлиза на 100 лв. и тази сума е значително по – малка от размера на минималната работна заплата към момента на извършване на престъплението. Но тежестта на извършеното престъпление не може да бъде преценена единствено и само с оглед стойността на неговия предмет.

От друга страна, законодателят не е въвел в разпоредбата на чл.53 НК, както и в тези на чл.194 – 197 НК, изискване, идентично с това по чл.242 ал.8 НК, при което да е налице изискване за съответствие между стойността на превозното средство и тежестта на престъплението. И както вече бе посочено, отнемането по чл.53 НК е своеобразна санкция, която деецът следва да изтърпи наред с наложеното му наказание, като се възпрепятства възможността му да си служи с вещта, послужила за извършване на умишленото престъпление.

Обжалваното определение на РС Дупница е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното и на основание чл.341 ал.1 във вр. с чл.306 ал.3 във вр. с чл.338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на РС Дупница от 28.11.2023г., постановено по нохд 1214/2023г., с което по реда на чл.306 ал.1 т.1 НПК вр. чл.53 ал.1 б.а НК е отнет в полза на държавата товарен автомобил марка и модел „Фиат Дукато“ с рег. № *** собственост на обвиняемия Д. Й. Й..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____